

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisen äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tiistai The Western Workmen's Pub. Society'n kustantamana.

Tilauhinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00

Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR,
Box 99, Astoria, Oregon.

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75. Six months \$1.00

In Canada
One year \$2.00. Six months \$1.15

Toimitus:
ANNA LEPPÄNEN

Box 99, Astoria, Oregon.

Ketkä ovat työväenliikkeen hajoittajia

Käskettiin lähetti Workers Partyn toimeenpaneva komitea kehoituksen kaikille osastoilleen ryhtyä toimenpiteisiin yhteisten Vappujuhlien järjestämiseksi työväen eri ryhmien kanssa. Kirjelmässä mainittiin ne kysymykset, joiden ympärille työväenjoukkoja olisi koottava näissä yhteisissä tilaisuuksissa. Kysymykset olivat: 1) taistelu avointa työpajaa ja palkkojen alentamista vastaan; 2) teollisuusoikeuslajia ja estetuksia vastaan; 3) työttömille työtä tahi korvausta union palkkataksen mukaan; 4) luokkavankien vapauttaminen; ja 5) Neuvostovenäjän tunnustaminen ja sen kanssa kaupan aloittaminen.

Kuten edelläolevasta hu-

maamme, ovat kaikki kysymykset sellaisia, joista järjestyneen työväen keskuudessa ei voi olla kuin yksi mieli. Maailman taloudellisen pulakauden seurauksena on työväestö tässä maassa viime talven aikana etenkin saanut tuntea pääoman hyökkäyksen työväen järjestäytymisoikeutta vastaan. Sadat tuhannet työläismiehet ja -naiset ovat asettuneet puolustamaan tuota kansanvallan alkeellisinta oikeutta. Palkkojen alentaminen, työttömyyskurjuus, työväen esitustelijain kiduttaminen vankilain komeroissa — kaikki nämä ovat työväestön omia ja yhteisiä kysymyksiä, olivatpa he missä leirissä tahansa. Sen vuoksi tuli Työväenpuolueen ehdotus yhteisen rintaman luomiseksi ilahduttavana yhteisymmärryksen pyrkimyksen ilmaisuna, jota jokaisen työväenasiain parasta edistävän henkilön ja varsinkin työväen asiaa ajavan järjestön olisi luultu ilmielmin kannattavan.

Mutta mitenkä kävi? Siihen sijaan, että lukuisat työväen unit ovat kilvan rientäneet neuvottelemaan Työväenpuolueen paikallisten komiteoiden ja osastojen kanssa yhteisestä voimannäytteestä Vappuna, antoi Yhdysvaltain Sosialistipuolueen Suomalaisen Järjestön toimeenpaneva komitea iskun vasten kasvoja kaikkinaiselle työväenluokan solidaarisuuden luomiselle. Työväenpuolueen vetouksien johdosta yhteisen rintaman luomisesta on tuo toimeenpaneva komitea antanut julistuksensa, joka on julaisu Raivaaja-lehden huhtikuun 4:n päivän numerossa. Työväenpuolueen ehdotusta nimitetään tässä julistuksessa yksinkertaisesti salaka-

malaksi yritykseksi "työväenliikkeen edelleen pirstomiseksi," yritykseksi "päästä sisäpuolelta repimään Sosialistipuoluetta." Mainitsemattakaan niistä yhteisen rintaman pohjaksi asetetuista kysymyksistä julistuksessa kuitataan asia sillä, että koska Sosialistipuolue jo kolmattakymmentä vuotta on viettänyt Vappujuhlia, niin olisi Työväenpuolueen velvollisuutena ollut "kehottaa niitäkin harvoja yksilöitä, jotka sen 'riveihin' ovat eksyneet, liittymään Sosialistipuolueen kanssa yhteistoimintaan Vappujuhlien vietossa."

Edelleen vaaditaan julistuksessa, että jos Työväenpuolue todellakin muka harrastaisi yhteistoimintaa, niin pitäisi sen seilittää, että he "erehtyivät" aikoon ja haluavat nyt palata Sosialistipuolueeseen takaisin. Julistus päättyy kehoitukseen otamaan osaa "sosialistisiin vappujuhliin" sekä järjestämään niistä Sosialistipuolueen juhliina "todellisia luokkajuhlina."

Työväenpuolueen tarkoituksena oli muodostaa yhtenäinen, voimakas työväenkokoomus vastalauseeksi ja mielenosoitukseksi vallassa olevalla luokalla kaikkien niiden hyökkäysten ja kuristusten johdosta, joiden alaisiksi työläiset ovat joutuneet. Sen tarkoituksena oli saada työläiset tuntemaan yhteenkuuluvaisuutensa luokkaveljinä ja -sarinana kaikista eri ryhmittymistä huolimatta taloudellisella ja poliittisella alalla. Ja epäilemättä se yritys onnistuu suurin piirtein otettuna, joskin muutamat johtajat vielä onnistuvatkin tänä vuonna pidättämään siitä eräitä työläisryhmiä.

Me epäilemme suuresti, että ne ajatukset jotka mainitun suo-

malaisen järjestön toimeenpanevan komitea julistuksessaan on lausunut, olisivat Yhdysvaltain Sosialistipuolueen Suomalaisen Järjestön riveissä olevien rehellisten mutta luokkataistelukykyisissä harhaanjohdettujen työläisten ajatuksia. Olemme päinvastoin vakuutettuja siitä, että moni työläinen, jota on huolettanut viimeaikaiset erimielisyydet ja hajaannukset työväen riveissä tässä maassa, ilolla sisimmässään tervehti Työväenpuolueen ehdotusta, tuntien siinä oman hartaan toiveensa toteuttamisen yritystä. Mutta samoin eivät ajattele ne harvat, johtajat, jotka tuota järjestöä johtavat. Merkityksellöillä ja toisarvoisilla verukkeilla he koettavat sokaista työläisten silmiä näkemästä sitä välttämättömyyttä yhteisen rintaman luomiseksi työläisten keskuudessa, mikä nykyhetkellä on päivän polttava kysymys. Yhdysvaltain Sosialistipuolueen Suomalaisen Järjestön toimeenpaneva komitea ei mainitse julistuksessaan siitä, että elinkysymystensä vuoksi porvaristokin ojentaa veljenkättä toisilleen puoluerajojen yltise ja että työläisten juuri nyt, kun sen elämisen oikeus on uhattuna kaikilta puolilta, olisi välttämättömästi luotava yhteinen rintama, lyötävä veljenkättä toisilleen puoluerajojen ylitse.

Tämän tosiasian muistaminen ja siitä työläisille muistuttaminen on jokaisen todellisen työväenpuolueen tehtävä. Mutta Sosialistipuolueen johtajat pitävät tärkeämpänä työläisten nukkuttamisen pikkuporvarilliseen karsinapolitiikkaan. Tehkäämme sen vuoksi tämä heidän menettelynsä selväksi niille työläi-

Lyhyt Venäjän Kommunistisen puolueen historia

Kirj. I. Wardin, Suomennos.

Puolue, joka lokakuun vallankumouksesta saakka on vallankumouksellisen Venäjän etunenässä ja johtaa neuvostovaltaa, otti vasta maaliskuun 1918 nimekseen "Venäjän Kommunistinen (bolševikkien) Puolue." Siihen saakka sen nimenä oli: "Venäjän Sosialidemokraattinen Työväen Puolue." Kuinka se syntyi ja kuinka se on kehittynyt?

"Työn Vapautuksen" ryhmä.

V. 1883 itsevaltaisen Venäjän hallitus antoi viimeisen iskun "Kansan Taidon" puolueelle, joka uhrautuvasti oli taistellut tsarismia kukistamiseksi. Aleksanteri III:n hallitus julkaisi vallankumouksellisten sankarillisesta pikkuryhmästä saamaansa voittoa. Venäjällä vallitui kovan sorron, mikä synkkinen taantumuksen valta. Työläisiä panttiin rautoliin, talonpoika "palkittiin" maapöyhällä. Kaikki oli taottu kahleihin. Monesta näytti, ettei tästä kauheasta asemasta ole ulospäässyä, että ijäksi "eloa vainio ruohottui."

Mutta juuri tähän raskaaseen aikaan alettiin luoda voimakasta perustusta Venäjän vallankumoukselliselle työväen puolueelle. Juuri v. 1883 perustivat venäläiset vallankumoukselliset Plehanov, Axelrod, Sasulitsh, Dengis ja Ignatov Sveitsissä sosialidemokraattisen "Työn Vapautuksen" ryhmän.

Ryhmä asetti päätettäväkseen taistelua poliittisen vapauden puolesta, tsarismia hallituksen kukistamiseksi, sitten ryhmä katsoi välttämättömäksi vapauttaa maaperällä sosialistisen työväenpuolueen muodostamista varten, mikä puolue voisi johtaa työväenluo-

kan taistelua täydellisen vapautuksensa puolesta.

Mistä syystä, — kysyi "Työn Vapautus"ryhmä, — mistä syystä kärsivät alkaisemmat vallankumoukselliset tappion, kuten esim. bekabristit, semljevoltsit ja narodovoltsit? Siihiin syystä, ettei heillä ollut yhteyttä joukkojen kanssa, he eivät nojautuneet kansan laajoihin keroksiin. Milloin voittoa vallankumous? Silloin kun kansa itse nousee, ja vallankumouksellisen puolueen johdolla alkaa ryntätä itsevaltiuden linnakkeita vastaan.

Edessäoleva taistelu tulee johtamaan työväen luokkaa, — sanoo "Työn Vapautuksen" ryhmä. Minkätähden? Niin, sentähden, etteivät työmiehet ole niin arkoja, eivät niin hajallaan kuin talonpojat. Työläisiä on helppo järjestää, sillä kapitalistit itse ovat heidät keränneet yhteen suuriin tehtäihin. Työmiesten on verraten helppo joutua yhteen, sillä kaikkia heitä samalla tavalla sortaa kapitalistit, kaikki he yhtäläisiä ovat menettäneet ihmisarvonsa.

Työmiehet alkavat, työmiehet tulevat kulkemaan ensi riveissä ja talonpojat heitä tukevat. Niin puhuivat kolmekymmentävuotiaa vanha sitten "Työn Vapautus"ryhmän perustajat. Nyt me tiedämme, että he olivat oikeassa; sekä v. 1905 että v. 1917 kaupunkiläistyöläiset, puolueensa johtamissa kulkivat edellä, talonpojat heitä tukivat.

V. 1885 julkaisi ryhmä "Venäjän sosialidemokraattien ohjelman ehdotuksen." Ohjelmassa sanotaan, että työ-

vien luokan täydellistä vapautusta varten on välttämätöntä kommunistien vallankumous. Työväen luokan tulee anastaa valta käsiinsä. Vastavallankumouksellisten kukistamiseksi on välttämätöntä "työväen luokan väliaikainen herruus", — proletariaatin diktatuuri.

Venäjällä on ennen kaikkea välttämätöntä itsevaltiuden kukistaminen ja "demokraattisen valtiomuodon" ("Konsstitutiosionin") valloittaminen. Talonpoika varten vaati ohjelmaehdotus maan talonpojille jakamista, oikeutta erota kyläyhteisöstä, progressiivisen (asteittain nousevan) verotuksen säätämistä jne. "Työn Vapautus"ryhmä otaksui, että taistelu kestää työväen puolue lähenee köyhimpää talonpoikaisväestöä, että tietoiset työläiset ja maaseudun köyhimmät talonpojat tulevat olemaan sinä voimana, joka tekee lopun kapitalisteista ja tilanherroista.

Nyt tiedämme, että tämä näkökantaa, joka lausuttiin 35 vuotta sitten, on myös osoittautunut täysin oikeaksi.

Ensimmäiset sosialidemokraattiset ryhmät.

Kun vuosi oli kulunut "Työn Vapautus"ryhmän perustamisesta, syntyi Pietarissa ensimmäinen Venäjän sosialidemokraattinen ryhmä. Sen etunenässä oli ylöppöläs Blagojev, bulgarialainen, nykyään yksi Bulgarian kommunistien ("ahdassydämisten") johtajista. V. 1885 alkoi Pietarin ryhmä harjoittaa propagandaa työväen ja opiskelijain piireissä. Julkaistiin kaksi numeroa aikakauslehteä "Työmiehen". Solmittiin yhteys "Työn Vapautuksen" ulkomaisen ryhmän kanssa. Jolloin pietarilaiset sosialidemokraatit hyväksyivät täydellisesti "Työn Vapautuksen" ohjelman.

Mutta pian Blagojev vangittiin ja karkoitettiin ulkomaille, ja sitten hallitus hävitti pietarilaisen sosialidemokraattisen ryhmän.

Kumminkin asia oli alettu. Aines perustusta varten oli valmistettu. Paitsi Pietariin, syntyi vallankumouksellisia ryhmiä Moskovaan, Kiovaan, Rostoviin, Samaraan, Saratoviin, Tulaan, Kasaanin, Minskiin, Vilnaan, Harkoviin, Odessaan, Jekaterinoslaiviin. Nämä ryhmät eivät olleet keskenään yhteydessä. Luajaa joukkoagitatioita eivät ne harjoittaneet. Ne työskentelivät etupäässä propagandamalla pienissä piireissä. Siellä sosialidemokraatit valitsivat yksityisiä työläisiä ja valmistivat heitä edessä olevaan joukkotaiistelua ja työtä varten.

Näiden ryhmäin olemassaolo ei jäänyt pitkäaikaiseksi. Muutamien kuukausien työn perässä tavallisesti poliisi pääsi niiden jäljille ja hävitti ne. Mutta jonkun ajan kuluttua vaagitujen paikalla työskentelivät toiset ja jatkoivat keskeytynyttä työtä.

V. 1893 alkaen sosialidemokraattiset ryhmät alkoivat siirtyä enemmän tai vähemmän joukkoagitatioon ja -propagandaan. Sen yhteydessä, työväenliikkeen vilkastumisen johdosta, laajenivat myös sosialidemokraattiset piirit. 1895 muodosti Pietaria ryhmä "Työväenluokan vapautustaiistelun liiton." V. 1896 uusi "Taitelun liitto" johtaa Venäjällä siihen saakka ennen kuulumatonta Pietariin kutomatyöläisten lakkoa. Pietarin liiton etunenässä oli tov. Lenin, joka pian karkoitettiin Siperiaan. Paitsi Pietaria, syntyi "Taitelun liittoja" Kiovaan, Moskovassa, Jekaterinoslavissa, Ivanovo-Vosnesenskissa, Nikolajevissa ja Vilnassa. Muissa kaupungeissa jatkoivat sosialidemokraattiset ryhmät olemassa-oloon. V. 1897 järjestettiin Länsi-Venäjällä "Viiden Lään Puolan ja Venäjän juutalaisten työläisten liitto", jolla nimenä on myös "Bend."

Socialidemokraattien työ tänä aikana oli kirjallista ja suullista propagandaa työläisten ja opiskelevain keskuu-